

det vederlagsfrit til at forlange Vederlag derfor. Thi den ærede Ordfører har jo fuldstændig Ret i, at det vilde være et betydeligt nationalt Tab, hvis man ikke havde Serum til Benyttelse i Kraft af de Erfaringer, man har gjort. Men naar det er sandt, kan jeg ikke se andet, end at det er af stor Betydning for Samfundet, at Serum vedblivende kan faas frit til den, det gælder om at give det frit til, nemlig de mindre bemidlede, hvilket de jo herved let afskæres fra. Der kan ikke være Tvivl om, at over for en saa farlig og smitsom Sygdom, som her er Tale om, gælder det netop om i de brede Kredse af Samfundet hurtigt og resolut at kunne benytte dette Middel til at hindre Smittens Udbredelse. Tager den Overhaand, er det klart, at Tabet bliver langt større end ved at fremstille Serum. I øvrigt vilde man vel ogsaa nok kunne arrangere det saaledes, at de mere bemidlede kom til at betale. Men naar det siges her i Almindelighed, at Regeringens Forslag om at yde Serum vederlagsfrit, skal gaa ud, kan jeg ikke stemme for Ændringsforslaget. Det forekommer mig ogsaa noget underligt, at vi fra vor Side skulle stemme den Bestemmelse ud, medens Regeringen og Højre har tilbudt Samfundet at yde det gratis. Jeg vil henstille til ærede Medlemmer, om de ikke vilde finde det korrektere i dette Tilfælde ikke at følge det ærede Udvalg, men derimod at følge de nationaløkonomiske Betragtninger, den ærede Ordfører har anstillet, og som uvilkaarlig maa føre til at stemme imod Ændringsforslaget.

Dernæst kunde jeg ønske, at den ærede Ordfører havde arrangeret det saaledes, at man kunde komme til at stemme over § 3 i Regeringens Forslag i 2 Dele. Jeg er nemlig ganske enig med det ærede Medlem for Københavns 2den Valgkreds (Wagner) i, at det er en højst mærkelig Indretning den, som findes under den første Afdeling af paagældende Paragraf, nemlig at Justitsministeren skal beskikke en Direktør til Overledelse af et Institut, hvortil Kongen udnævner en Forstander. Jeg synes nok, at den af Kongen udnævnte Forstander kunde staa paa sine egne Ben uden at have en af Ministeriet beskikket Direktør til at vejlede sig; og i det hele taget kan der vel ikke være Tale om, at det kan være en saa betydelig Virksomhed, at der virkelig behøves en Direktør og en Forstander. Hvis der altsaa var Mulighed for at blive af med disse 1,000 Kr. under Nr. 1, vilde jeg være den ærede Ordfører meget taknemmelig for, at han arrangerer

det saaledes ved at dele Afstemningen, at man kunde komme til at stemme imod Direktøren.

Med Hensyn til det Ændringsforslag, der er opstillet under Nr. 3, agter jeg at stemme for det. Det er nu i det hele taget en mærkelig Diskussion, vi have haft om dette Forslag. Det er ikke de ikke faa Mindretal, der findes inden for Udvalget over for et saa lille Lovforslag, jeg tænker paa. Men der er den Mærkelighed, at et af Mindretallene, det ærede Medlem for Ribe (Busk), under Nr. 3 har stillet et Ændringsforslag, som han altsaa maa stemme for, medens han egentlig talt har talt temmelig stærkt imod Lovforslaget. Jeg er meget tilbøjelig til at følge ham, for jeg kan ikke indse Nødvendigheden af, at vi lægge en saa kostbar Anstalt ude i et Territorium som det omhandlede, ude i et Vildnis, kan jeg næsten sige, og som, hvis det ikke er det, vil blive det, naar vi komme til at gennemføre en Regulering af Vandstanden i Københavns Havn, som der er Tale om. Thi der er ikke Tvivl om, at det vil bevirke, at Grundvandet vil komme til at staa højere i alle de Jorder, der ligge derude paa Amager. Dernæst er jeg enig med det ærede Medlem for Ribe (Busk) i, at det er højst uheldigt, at hver Gang vi skulle have ny Anstalter, ny Embedsmænd, skulle de ansættes i København, og det forekommer mig, at der er al mulig Anledning til ved denne Lejlighed at følge det ærede Medlem, der jo desuden blev meget stærkt sekunderet af det ærede Medlem for Aarhus (Høegh-Guldberg), der nys talte, og som jo ogsaa gav meget vægtige Grunde for at lægge Anstalten derover. Jeg vil altsaa anbefale ærede Kolleger, at vi stemme for Ændringsforslaget under Nr. 3.

H. Jensen: Jeg skal ikke komme ind paa Sagens Enkeltheder eller gaa dybere ind paa denne Sag; det vil jeg overlade til mit Partis Ordfører, som jo dels har udtalt mit Partis Mening og ogsaa vil svare paa det, der er blevet indvendt. Jeg skal kun udtale min Forundring over, at hver Gang det gælder et humant Foretagende, møder man altid den Indvending, at vi ikke have Raad dertil. Denne Indvending blev jeg mødt med i Fjor, da jeg talte om Tuberkulosen, den møder man ved enhver Lejlighed, hvor der er Tale om humane Foretagender; ja, man møder den selv, naar der er Tale om, at vi her som Arbejdsgivere skulle give vore Arbejdere en ordentlig Løn, idet man siger, at